

روز جهانی کارگر را شادباش می‌گوییم

همبستگی برای حقوق بشر در ایران

Solidarity Network for Human Rights in Iran

اول ماه مه، روز جهانی کارگر را
به همه زحمتکشان ایران و جهان شادباش
می‌گوییم.

در روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر، در کشورهای دموکراتیک، بسیاری از مردم و کارگران عضو سندیکاها و دیگر تشکل‌های کارگری در میادین بزرگ شهرها گرد هم می‌ایند و این روز بزرگ را پاس می‌دارند.

در کشورهایی با حکومت ضد کارگری، مانند ایران، حتی اجازه گردهمایی و بزرگداشت این روز به زحمتکشان داده نمی‌شود و کسانی را که دست به چنین کاری می‌زنند، به سال‌ها زندان و شکنجه محکوم می‌کنند.

در ایران، تشکیل سندیکاهای کارگری، اتحادیه‌ها و هر گونه تشکل دیگر کارگری مستقل از رژیم اسلامی، مانند احزاب سیاسی، در دوران گذشته ممنوع بوده و اکنون نیز در به همان پاشنه ممنوعیت می‌چرخد. حکومت اسلامی، در قرن ۲۱، به کارگران اجازه تاسیس تشکل‌های کارگری برای دفاع از حقوق اولیه، امنیت شغلی، ایمنی و دستمزد متناسب با کار را نمی‌دهد. سردمداران کشور به خوبی می‌دانند که یکپارچگی کارگران و دیگر زحمتکشان، روز نابودی رژیم فاسد و ضد بشری آنان است.

امروزه تمام کارگران ایرانی، در بخش های صنعتی، کشاورزی، خدماتی و اداری... هم چون زحمتکشان دیگر جامعه از جمله معلمان، بازنشستگان و پرستاران... در زیر خط فقر و در بدترین شرایط اقتصادی زندگی میکنند. حقوق ناچیز ماهانه آنان در برابر گرانی، تورم، بحران موجود و سیر نزولی روزانه ارزش ریال، ادامه زندگی را بر آنان و خانواده هایشان بسیار دشوار کرده است. سختی زندگی کارگران و جوانان بیکار، غیرقابل تصور است. کودکان به جای درس خواندن رایگان، در کارخانه ها و کوره پزخانه ها کار می کنند. کارفرمایان بخش خصوصی، کارگران را وادار به امضای قراردادهای موقت، پیمانی و « سفید امضا » می کنند تا هر زمان خواستند، آن ها را اخراج کنند. در بیشتر کارخانه ها و کارگاه ها، کارگران بیمه درمانی ندارند و هیچ رد پایی از حقوق بیکاری در ایران نیست. به بهداشت و مسائل و وسایل ایمنی کارگران، به ویژه در شرکت های ساختمان سازی و معادن ذغال سنگ و اورانیوم، کوچک ترین اهمیتی داده نمیشود.

تبعیض جنسی- جنسیتی و تفاوت حقوق زنان با مردان، در جامعه بیداد میکند. زندگی خانواده های کارگران بدون مشارکت زنان امکان پذیر نیست. زنان ناچارند برای گذران زندگی خانواده هایشان نیروی کارشان را هرچه ارزان تر بفروشند و در هر شرایطی هر چند طاقت فرسا کار کنند. آنان به صورت غیر رسمی و روز مزدی کار میکنند که تابع قوانین مشخصی نیست و بستگی به توافق بین کارفرما و کارگر دارد.

همچنین زنان به دلیل تفکر جنسیتی در محیط کار که زمینه آزار جنسیتی و خشونت (رفتارهای نامناسب روانی، کلامی و فیزیکی و ...) را فراهم می آورد بسیار صدمه می بینند و چاره ای ندارند که برای لقمه نانی در این شرایط سخت کار کنند که در نتیجه به استثمار بیشتر کارگران زن منجر میشود. باید در نظر داشت که جنبش کارگری هنوز مردانه است و نمایندگان زن در آن نقش چندانی ندارند. ولی بسیار جای امیدواری است که با جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی که زنان و جوانان در صف اول آن می باشند و زنان کارگر نیز در آن فعالند، نیروی تازه ای به جنبش کارگری داده شود. ایجاد تشکلهای کارگری زنان که بتواند از نیروی عظیم کار زنان حفاظت کند، بسیار ضروری است. این تشکلهای می توانند از حقوق زنان کارگر برای بیمه درمانی و بیمه های ایمنی، زایمان، بازنشستگی، بهداشت و ایمنی محیط کار دفاع کرده و برای رسیدن به

این حقوق مبارزه کنند.

با وجود استبداد شدید سیاسی در ایران، کارگران آگاه هم چنان به مبارزات خود ادامه می‌دهند. آنان سال‌ها است که برای ایجاد سندیکای مستقل کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، ناوایان در کردستان، گروه اتحاد بازنشستگان، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری و کارگران بازنشسته خوزستان... تلاش می‌کنند. گرچه متأسفانه، فعالان کارگری و مدنی همواره سرکوب و به زندان انداخته می‌شوند و به تشکل‌های مستقل اجازه داده نمی‌شود تا به یک نیروی قدرتمند سراسری در جامعه تبدیل شده و بتوانند به نفع کارگران و توده‌های فرودست اعمال فشار نمایند، با این وجود می‌توان سطحی از سازماندهی فعالان کارگری را در ظهور اعتصابات و تظاهرات در میان کارگران، کارمندان، معلمان، فرهنگیان، پرستارها و باز نشستگان دید.

در حکومت اسلامی ایران، کارگران و خیلی از مدافعان آنان دستگیر، شکنجه و به زندان‌های طولانی و حتی مرگ محکوم شده‌اند. سپیده‌قلیان برای دفاع از کارگران نیشکر هفت تپه در زندان به سر می‌برد و پخش‌ان عزیزی، وریشه مرادی و شریفه محمدی که از مدافعان حقوق کارگران نیز می‌باشند، به اعدام محکوم شده‌اند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران از شعارهای به حق جنبش کارگری در ایران، مانند "فقط توی خیابون بدست میاد حقمون"، "خط فقر ۶۰ میلیون، حقوق ما ۱۰ میلیون"، "نابود باد بندگی، زنده باد زندگی"، "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد"، "پیش بسوی ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری" و "چاره رنجبران در وحدت است"، پشتیبانی می‌نماید.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران با گرامی داشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر، به تمامی کارگران و زحمتکشان ایران و جهان شاد باش می‌گوید و هم‌چون اطلاعیه سندیکای اتوبوسرانی تهران و حومه، به مناسبت عید نوروز ۱۴۰۴، بر آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی - عقیدتی، لغو مجازات اعدام در ایران به ویژه برای سه زن مبارز، پخش‌ان عزیزی، وریشه مرادی و شریفه محمدی تأکید دارد.

ما خواسته‌های به حق کارگران ایران را منطبق بر بیانیه جهانی

حقوق بشر و تمامی پیمان های بین‌المللی کارگران مدانیم و انتظار داریم که نهادهای نام برده و مردمان آزادی خواه کشورمان از این طبقه و خواسته هایشان پشتیبانی کنند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران آوریل ۲۰۲۵ برابر با اردیبهشت ۱۴۰۴

امضا کنندگان:

- ۱ - انجمن زنان ایرانی - آلمانی کلن
- ۲ - انجمن زنان پرتو
- ۳ - انجمن زنان مونترال
- ۴ - اتحاد چپ زنان
- ۵ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۶ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو
- ۷ - انجمن حقوق بشر در قرن ۲۱، آلمان
- ۸ - بنیاد اسماعیل خویی
- ۹ - جبهه آزادی و نجات ایران (جان ایران)
- ۱۰- حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۱- حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۲- زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۳- صدای زنان سوسیال دموکرات ایران
- ۱۴- فدراسیون اروپا

- ۱۵- کانون فیلم - تئاتر "روند"
- ۱۶- کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۷- کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۸- کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
- ۱۹- کمیته آزادی زندانیان سیاسی در ایران
- ۲۰- کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۲۱- کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۲- کمپین توقف قتل های ناموسی
- ۲۳- کمیسیون حقوق بشر حزب جمهوری خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران
- ۲۴- کمیسیون زنان حزب سوسیال دموکرات لائیک ایران
- ۲۵- گروه نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی، کالیفرنیا
- ۲۶- مادران پارک لاله - آلمان (دورتموند تا کلن)
- ۲۷- مادران صلح مونترال
- ۲۸- نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۲۹- همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا
- ۳۰- همکاری کلکتیو - کلن

حمایت کنندگان:

- ۳۱- انجمن جمهوری خواهان آلمان
- ۳۲- جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
- ۳۳- حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)